

Bølge mod Kyst!

Adagio.

H. Bodenhoff.

mf *espressivo*

1. Bøl - ge mod Kyst! Hvor kom - mer Du
 2. Har Du en El - sker hvor So - len gaar
 3. Nej, Du er kold, og Dit Væ - sen er
 4. Bil - led Du blev paa den skif - ten - de
 5. Giv mig Din Lod, saa kla - ger jeg
 6. Sænk mig kun saa i det e - vi - ge

pp *legato*
Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

fra? Hvor er Din Hjem - stavn, hvor er Din Vug - ge? Hvem mon de
 ned, hist o - ver Hav bag de sol - gyld - ne Ban - ker? Sen - der Du
 Graad, thi Du maa dø just som Li - vet Dig skjæn - kes, at - ter i
 Tid, Bil - led paa Iyk - ken som kom - mer og vi - ger, bri - sten - de
 ej! Løft mig blot højt og bær mig et Styk - ke frem mod den
 Hav! Selv kun en Bøl - ge, som dæk - kes af an - dre, vil til For -

Ped. * *p* *p* *p*

priten.

gjæl - de, de kla - gen - de Suk - ke?
 ham Di - ne bri - sten - de Tan - ker,
 Glem - se - lens Van - de Du sæn - kes,
 net - op som høj - est den sti - ger, Bøl - ge mod Kyst!
 ly - se, liv - sa - li - ge Lyk - ke,
 glem - mel - sens Lan - de jeg van - dre,

Vilhelm Bergsøe.

Ped. * *p* *p* *smorz.*
Ped. *

MUSIKALSK MUSEUM

udgivet af

Horneman & Erslev.

30de Aargang.
4 Hefte

Subscr. Priis 35 Øre
Ladepriis 75 Øre.

Andante e dolce.

Marits Sang af Björnsons „En glad Gut“.

Harald Bodenhoff.
ritenuto.

1. Holder Du af mig, holder jeg af Dig al-le mi-ne Le-ve-da-ge. Som-me-ren var kort, Græs-set blegner bort,
2. Hvad Du sa'e i-fjor, husker jeg i Aar, sidder som en Fugl paa Kar-men; banker paa og slaaer, synger lidt og spaaer

mf

a tempo.

1. kommer med vor Leg til-ba-ge, til-ba-ge.
2. Lykke un-der So-le-varmen. *p*

3.
O! Godnat, Godnat!
Drømmen har mig fat,
den om Dine milde Øine,
og de tause Ord,
som af Krogen foer
O! de vare ||: saa forfløinet! ||

4.
Nu jeg lukker til
Er der mer Du vil?
Tonerne tilbage trille,
lokker mig og ler,
ville Du mig mer?
Aften er saa ||: varm og stille! ||

Då jag var ett litet barn.

(Folkepoesi fra Vestmanland.)

Harald Bodenhoff.

Andante lagrimoso.

1. Då jag var ett li-tet Barn be-graf-de de min mor, in-te var jag gam-mal, då de
2. All-ra-mest så sør-ger jag den ven, jag gaf min tro, långt er him-mel vel från jord, långt

mf cresc. *ritenuto.*

1. jor-da-de min far. Hvad! Hvad! skul-le jag in-te sør-ja?
2. gick han från sit ord. Hvad! Hvad! skul-le jag in-te sør-ja?